

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/62/2018
Identifikačné číslo spisu: 3113218415
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3113218415.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: FACTORING GROUP LP, so sídlom Suite 5098, 15 Bell Street, St Andrews, Fife, KY16 9UR, Škótsko, Registračné číslo SL031116 (predtým ASO Plus s. r. o., so sídlom Stred 52, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 45 293 651), právne zastúpený Mgr. Rastislav Otruba, advokát, so sídlom Kvačalova 1227/55, 010 01 Žilina, proti žalovanému: COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo, so sídlom Mierové námestie 19, 912 50 Trenčín, IČO: 00 168 912, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46/276, 911 40 Trenčín, IČO: 36 837 857, o zaplatenie 318 066,47 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/225/2015-917 zo dňa 31. júla 2017, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 37Cb/61/2013-254 zo dňa 23. januára 2015 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 318 066,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 192 347,15 eur od 18. mája 2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 125 719,32 eur od 4. mája 2011 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. O odvolaní žalovaného proti tomuto rozsudkom (list v spise č. 260) doplneného listom zo dňa 16. marca 2018 (list v spise č. 281) rozhodol, Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 16Cob/225/2015-917 zo dňa 31. júla 2017 tak, že vzájomná žaloba žalovaného, ktorá došla Krajskému súdu v Trenčíne dňa 10. júna 2016 v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 16Cob/225/2015 o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 37Cb/61/2016-254 zo dňa 23. januára 2015 sa zo súdneho spisu vylučuje s prílohami uvedenými vo výroku rozhodnutia a postupuje sa na jej prejednanie a rozhodnutie Okresného súdu Trenčín.

3. Podaním doručeným dňa 16. augusta 2017 proti tomuto uzneseniu žalovaný podal dovolanie (list v spise č. 945) s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a navrhol uznesenie Krajského

súdu v Trenčíne zo dňa 31. júla 2017, sp. zn. 16Cob/225/2015 zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

4. Podaním doručeným dňa 23. októbra 2017 sa k dovolaniu žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín zo dňa 31. júla 2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cob/225/2015 (list v spise č. 1054) vyjadril žalobca a navrhol, aby súd v zmysle § 80 ods. 1 C. s. p. pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu z pôvodného žalobcu ASO plus, s. r. o. na nového žalobcu FACTORING GROUP LP, so sídlom Suite 5098, 15 Bell Street, St Andrews, Fife, KY16 9UR, Škótsko, Registračné číslo: SL031116 s tým, že spoločnosť FACTORING GROUP LP so vstupom do konania súhlasí.

5. Podaním zo dňa 4. septembra 2018 (list v spise č. 1324) predsedníčka senátu Krajského súdu v Trenčíne predložila opätovne predkladaciu správu s aktuálnym dátumom predloženia spisu dovolaciemu súdu, s odvolaním sa na predkladaciu správu, ktorá sa nachádza na č. l. 1075.

6. V odôvodnení predkladacej správy uviedla, že predkladá na rozhodnutie dovolanie žalovaného (list v spise č. 945-952) podané proti uzneseniu odvolacieho súdu (list v spise č. 917), ktorým bola vylúčená vzájomná žaloba spolu s prílohami a listinami súvisiacimi so vzájomnou žalobou v spore žalobcu ASO plus, s. r. o. proti žalovanému COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo, so sídlom Mierové námestie 19, 911 01 Trenčín, o zaplatenie 318 347,15 eur s príslušenstvom. Uviedla, že uznesenie vydal odvolací súd v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 37Cb/61/2013-254 zo dňa 23. januára 2015 vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 16Cob/225/2015 a že o odvolaní proti rozsudku prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 16Cob/225/2015-989 zo dňa 22. augusta 2017 a že podľa pokynu Krajského súdu v Trenčíne (na č. listu 1079) Okresný súd v Trenčíne vrátil spis Krajskému súdu v Trenčíne dňa 17. júla 2018 (č. l. 1311) na ďalší procesný postup).

7. K dovolaniu žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín, ktoré bolo vydané dňa 31. júla 2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cob/225/2015 sa vyjadril žalobca, jeho podaním doručeným Krajskému súdu Trenčín (list v spise č. 1054) uviedol, že súhlasí so vstupom do konania vedeného na Krajskom súde Trenčín pod sp. zn. 16Cob/225/2015 predmetom ktorého je prejednanie dovolania proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo vydané dňa 31. júla 2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cob/225/2017-917.

8. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 36Cb/226/2017-214 (list v spise č. 1283) konanie o vzájomnej žalobe na základe späťvzatia vzájomnej žaloby spoločnosťou COOP Jednota Trenčín, spotrebné družstvo o zaplatenie sumy vo výške 400 000,- eur s príslušenstvom zastavil.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalovaného (list v spise č. 945) proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31. júla 2017, č. k. 16Cob/225/2015-917. Z uznesenia, ktoré je predmetom dovolania (list v spise č. 917) zistil, že Krajský súd týmto uznesením rozhodol tak, že vzájomná žaloba zo dňa 13. marca 2018, ktorá došla Krajskému súdu Trenčín dňa 10. júna 2016 v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 16Cob/225/2015 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 37Cb/61/2013-254 sa zo súdneho spisu vylučuje.

10. Žalovaný prípustnosť dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31. júla 2017, č. k. 16Cob/225/2015-917 označil ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. ustanovením § 419 C. s. p.

11. Konštatoval, že dňa 10. júna 2016 doručil vzájomný návrh proti žalobcovi podľa § 97 ods. 1 O. s. p. k rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 37Cb/61/2013-254. S odôvodnením uvedeným v napadnutom uznesení sa žalovaný nestotožnil, podrobne sa zaoberal výkladom ustanovení pojednávajúcim o prípustnosti dovolania s poukazom na skutočnosť, že Krajský súd v Trenčíne sa pri riešení právnej otázky vzájomnej žaloby podanej v odvolacom konaní v súvislosti s aplikáciou § 216 ods. 1 O. s. p., v spojení s § 97 a § 98 O. s. p. od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v uznesení zo dňa 26. októbra 2011 pod sp. zn. 5Obdo/9/2011 odklonil. Zároveň namietal, že odvolací súd v napadnutom

uznesení bližšie nezdôvodnil prečo sa od uvedeného rozhodnutia odklonil a prečo ho nerešpektoval. Takýmto postupom, že v odôvodnení rozhodnutia iba uviedol, že nie je daná jeho záväznosť, nakoľko dané uznesenie nemá charakter judikátu uverejneného v Zbierke, podľa žalovaného sa neriadil správnym právnym záverom.

12. Dovolateľ sa v dovolaní zaoberal pojmom „ustálená rozhodovacia prax“ a názor Krajského súdu v Trenčíne, že ustálenou súdnou praxou sú iba tie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré majú charakter judikátu uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky označil za nesprávny. Žalovaný taktiež namietal, že odvolací súd napriek tomu, že nerešpektoval právne závery vyjadrené v citovanom uznesení žalovaným, neposkytol žiadne relevantné dôvody vysvetľujúce argumenty a spochybňujúce správnosť právneho názoru uvedeného v uznesení sp. zn. 5Obdo/9/2011. Konštatoval, že zákon umožňuje podať protinávrh (§ 97 O. s. p.), aj vzájomný návrh podľa § 98 O. s. p., len za konania a teda podľa dovolateľa treba vychádzať z toho, že žalovaný tak mohol urobiť od začatia konania až skončenia rozhodnutím vo veci samej. I keď v predmetnej veci rozhodol súd prvého stupňa, ale toto rozhodnutie nie je vo veci samej právoplatné a vo veci by mal rozhodovať odvolací súd, pretože v zmysle § 216 O. s. p. je stanovené, že o vzájomnom návrhu podľa § 97 a § 98 O. s. p. rozhodovať nemôže, potom postupoval správne, keď rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podľa žalovaného teda zamietnutím návrhu žalovaného podaného (§ 97 a § 98 O. s. p.) došlo k naplneniu vady konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a preto navrhol uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/225/2015 zo dňa 31. júla 2017 zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu.

13. Ako je u hore vyššie uvedené žalobca vo vyjadrení k dovolaniu (list v spise č. 1054) uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cob/225/2015 dňa 12. septembra 2017 uzavrel zmluvu o postúpení so spoločnosťou FACTORING GROUP LP, ktorou došlo k postúpení všetkých práv a povinností vyplývajúcich zo spisu vedeného na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 37Cb/61/2013, v spojení so súdnym sporom vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 16Cob/225/2015.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 ods. 1 C. s. p.) z dokladu založeného v spise (na č. l. 1283) zistil, že konanie o vzájomnej žalobe v konaní vedenom č. k. 36Cb/226/2017 na Okresnom súde Trenčín ku konaniu vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 37Cb/61/20136 bolo zastavené.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného teda zistil, že konanie o vzájomnom návrhu vedenom pod sp. zn. 36Cb/226/2017 o vzájomnej žalobe, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod č. k. 16Cob/225/2015-917 vylúčené na samostatné konanie a voči tomuto uzneseniu bolo podané dovolanie, ktoré bolo zastavené.

16. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí zákon č. 160/2015 Z. z., aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.).

18. Podľa čl. 2 ods. 1 Základných princípov C. s. p., ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

19. Z predložených dokladov je zrejmé, že dovolanie žalovaného bolo doručené Okresnému súdu Trenčín dňa 16. augusta 2017 (č. k. 945 súdneho spisu), po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z., a preto je potrebné posudzovať prípustnosť a dôvodnosť žalovaným podaného dovolania podľa ustanovení C. s. p. Jedným z objektívnych predpokladov na podanie dovolania je jeho prípustnosť v čase, ktorá v čase podania dovolania mohla byť naplnená, teda bol naplnený niektorý z jej dôvodov uvedených v danej veci. Ak sa v dovolacom konaní preukáže existencia takýchto dôvodov a bola prípustnosť dovolania jedným z jeho právnych účinkov už v čase podania. S poukazom na potrebu rešpektovania princípu právnej istoty a spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov

účastníkov konania, preto možnosť prípustnosti dovolania, je treba posudzovať podľa ustanovenia § 420 až § 422 C. s. p., keďže nie je možné v čase účinnosti zákona C. s. p. uplatňovať dôvody prípustnosti dovolania na zákon, ktorý v čase podania dovolania už nebol platný. Na základe dôvodov, ktoré v čase jeho podania dovolateľ mohol namietat' a počas dovolacieho konania očakávať je možné, aby dovolací súd v prípade ak sa tieto dôvody preukážu, nebude na ne prihliadať.

20. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

21. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo; c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne;

2. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1/ nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

22. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že podľa citovaného ustanovenia dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd o rozhodnutí súdu prvej nerozhodoval, teda nejde o rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým by odvolací súd toto potvrdil, zmenil. V podstate o návrhu žalovaného rozhodoval mimoinštančným postupom, a teda nejde o dovolanie s poukazom na citované ustanovenie žalovaným v dovolaní, prípustné. Pokiaľ nie sú naplnené dôvody prípustnosti citovaného v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p., nie je možné prípustnosť dovolania odkazovať na dôvody uvedené v bodoch a/, b/ a c/ ustanovenia § 421 C. s. p.

23. Základnou otázkou pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., i keď žalovaný v texte uvádza v čase podaného dovolania nesprávne ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p., na ktoré v odôvodnení jeho dovolania na strane 5 poukazuje, je fakt, či v prípade, keď odvolací súd nezrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že žalovaný vzniesol voči žalobcovi vzájomný návrh dňa 10. júla 2017 došlo k naplneniu vady uvedenej pod písm. f/ §-u 237 O. s. p., t. j. § 420 písm. / C. s. p., t. j., že išlo o taký nesprávny procesný postup, ktorý odvolací súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Dovolateľ v dovolaní uvádza, že vzájomný návrh voči žalobcovi podal dňa 10. júla 2017 s poukazom na ustanovenie § 97 O. s. p., i keď pravdou je, že v čase podania vzájomného návrhu žalovaným O. s. p. stratil účinnosť a právo podať vzájomný návrh proti žalobcovi je upravené v ustanovení § 147 C. s. p.

25. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v prípadoch citovaných v ustanovení § 357 písm. a/ až o/ C. s. p. Uznesenie, ktorým rozhodol súd prvej inštancie o vylúčení vzájomného návrhu žalovaného proti žalobcovi v ustanovení § 357 C. s. p. nie je zahrnuté, a preto v poučení konajúci súd uviedol správne, že proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné nie je.

26. V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C. s. p.).

27. Fakt, že na základe vzájomnej návrhu podaného žalovaným v rámci odvolacieho konania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu podaného vzájomného návrhu nezrušil sa nedá považovať za nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo žiadneho právneho ustanovenia nie je zrejmé, že pokiaľ žalovaný v rámci odvolacieho konania podá vzájomný návrh voči žalobcovi, ide o dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Predloženie vzájomného návrhu žalovaným v odvolacom konaní, nie je odvolacím dôvodom a ani dovolacím dôvodom.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené dospel k záveru, že skutočnosť, že

krajský súd ako súd odvolací súd rozhodol o vzájomnom návrhu žalovaným proti žalobcovi v odvolacom konaní a vzájomný návrh vylúčil na samostatné konanie nie je dovolacím dôvodom podľa § 420 C. s. p.

29. Z ustanovenia § 420 C. s. p. je zrejmé, že dovolanie je v zásade prípustné len proti meritórnym rozhodnutiam (rozsudkom vo veci samej) a nemeritórnym rozhodnutiam len proti rozhodnutiam, ktorým sa konanie končí. Oproti Občianskeho súdneho poriadku ide o zmenu v právnej úprave, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku.

30. Dovolanie je prípustné len proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vo veci samej a rozhodnutiam, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného ustanovenia je zjavné, že nová právna úprava redukuje prípustný predmet dovolania, čím sleduje dôsledné a koncepcné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatňovanie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti. Rozhodnutiami odvolacieho súdu vo veci samej súd také rozhodnutia, ktoré nasledujú po vecnom prejednaní veci odvolacím súdom. Pojem „vec samá“ znamená predmet konania ako bol vymedzený v žalobe, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý si strany uplatnili. Výnimkou je uznesenie odvolacieho súdu, ktorým sa zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec sa vracia na súd prvej inštancie na ďalšie konanie. I keď ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je výsledkom prejednávania veci, nie je rozhodnutím o konečných právach a povinnostiach strán. Rozdiel spočíva aj v procesnej forme akou súd rozhoduje vo veci samej rozsudkom a naopak ak nerozhoduje vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 C. s. p.). Pri rozhodnutiach odvolacieho súdu je táto zásada modifikovaná. Ako príklad možno uviesť uznesenie o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie, čo je daný prípad. Ako to vyplýva z vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie (rozsudok, uznesenie súdu prvej inštancie) nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej.

31. Z textu ustanovenia § 420 C. s. p. vyplýva, že prípustnosť dovolania sa zakladá len proti rozhodnutiam, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ odvolací súd nerozhoduje o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, toto rozhodnutie nemožno považovať za rozhodnutie, voči ktorému je dovolanie prípustné.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) s poukazom na uvedené dospel k právnenému záveru, že uznesenie odvolacieho súdu, žalovaným napadnuté dovolaním, nie je rozhodnutím, proti ktorému je dovolanie podľa § 419 C. s. p. prípustné.

33. Čo sa týka praktického významu podaného dovolania je potrebné uviesť, že konanie o vzájomnej žalobe, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie bolo zastavené, čím v podstate zanikla skutočná opodstatnenosť predmetného dovolania.

34. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné § 447 písm. c/ C. s. p.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) preto dovolanie navrhovateľa ako neprípustné odmietol.

36. Žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.